

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/318/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113205301
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6113205301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členiek senátu JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: I.. D. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., T. 2, v konaní zastúpeného JUDr. Luciou Filipkovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie Banská Bystrica, Sládkovičova 26, proti žalovanému: T. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. A., Za M. XX, v konaní zastúpenému JUDr. Dianou Messingerovou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie GEREG & MESSINGEROVÁ, Banská Bystrica, Horná Strieborná 4, o zaplatenie 2 917,07 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/171/2013-368 zo dňa 17. 01. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej tiež „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Súd prvej inštancie tiež rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov voči žalobcovi v celom rozsahu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 917,07 € s prísl. z titulu zhodnotenia spoluvlastníckeho podielu žalovaného v súvislosti s investíciami vynaloženými žalobcom vo výške 2 917,07 €. Žalovaný so žalobou vyjadril nesúhlas a žiadal túto zamietnuť ako nedôvodnú.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že strany spory boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v P. A. na U. ulici č. XX, evidovaných na LV č. XXX pre kat. úz. P. A. ako stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXX, stojaci na parcele „C“ č. XXX, pozemok parcely registra „C“ KN č. XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 484 m² a pozemok parcely registra „C“ KN č. XXX - záhrady o výmere 409 m². Súčasťou objektu nehnuteľností je aj hospodárska budova bez súpisného čísla, ktorá nie je evidovaná v katastri nehnuteľností. Strany sporu boli podielovými spoluvlastníkmi tejto nehnuteľnosti, pričom výška spoluvlastníckeho podielu žalobcu bola vo veľkosti 7/12 z celku a podiel žalovaného na týchto nehnuteľnostiach predstavoval 5/12 z celku. Žalobca a žalovaný v postavení predávajúceho uzatvorili dňa 22. 09. 2011 s tretou osobou kúpnu zmluvu, na základe ktorej previedli svoje spoluvlastnícke podiely v prospech kupujúcej za dohodnutú kúpnu cenu.

4. Žalobca tvrdil, že z jeho strany boli vynaložené na údržbu a opravu viaceré investície, ktoré smerovali predovšetkým do stavby rodinného domu, čiastočne do hospodárskej budovy, pričom sa jednalo o investície vynaložené na nevyhnutnú opravu a údržbu predmetných nehnuteľností najmä v záujem zachovania ich majetkovej hodnoty a predchádzaniu vzniku väčších škôd. Takéto investície boli vložené aj z dôvodu havarijného stavu objektu. Investície, ktoré vložil žalobca do predmetnej nehnuteľnosti neboli predmetom dohody so žalovaným a žalovaný sa o takéto opravy či údržbu nezaujímal, súhlas na vykonanie jednotlivých úprav a údržby neudelil a finančne sa na nich nepodieľal. Investíciami, ktoré vynaložil do spoločnej nehnuteľnosti, došlo k zhodnoteniu veci a teda k zhodnoteniu spoluvlastníckych podielov žalobcu aj žalovaného. Keďže počas trvania podielového spoluvlastníctva nebola uzatvorená dohoda o hospodárení so spoločnou vecou, vzhľadom na zánik takéhoto podielového spoluvlastníctva prichádza do úvahy nárok na úhradu rozdielu hodnoty spoluvlastníckeho podielu žalovaného pred investíciou a po jej vynaložení. Za účelom vyčíslenia takéhoto rozdielu žalobca nechal spracovať posudok Ing. L. Q., na základe ktorého bolo zistené, že hodnota rozdielu spoluvlastníckeho podielu žalovaného v súvislosti s vynaloženými investíciami žalobcu predstavuje hodnotu 2 917,07 €.

5. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie posudkom I.. L. Q. č. 1/2013, ktorý bol spracovaný na stanovenie výšky zhodnotenia podielu druhého spoluvlastníka (T. B.) v súvislosti s vynaložením nákladov na nutnú údržbu a opravy len zo strany jedného spoluvlastníka, t. j. rozdiel medzi cenou spoluvlastníckeho podielu T. B. vo výške 5/12 z celku pred nevyhnutnou investíciou a po jej vynaložení na rodinnom dome súp. č. XXX postaveného na parcele č. XXX vrátane jeho príslušenstva, hospodárskej budovy, studne, vonkajších úprav a pozemku k nemu v kat. úz. P. A. zapísané na LV č. XXX.

6. Z uvedeného posudku pre prvostupňový súd vyplynulo, že takéto zhodnotenie sa malo týkať dvoch objektov a to rodinného domu a hospodárskej budovy, pričom podkladom k jeho spracovaniu bol „sumár položiek“, ktorý obsahoval finančné náklady, ktoré predstavovali práce a materiál, ktoré boli zabudované do stavby v období rokov 1985 až 2008. Podkladom na spracovanie takéhoto posudku bol znalecký posudok č. 15/98 vypracovaný znalcom I.. I. N. v termíne 02/1998 a znalecký posudok č. 31/2012 (správne má byť rok 2011) vypracovaný znalcom I.. I. Y. v termíne 07/2011, „sumár položiek“ predstavuje položky, ktorými bola predmetná nehnuteľnosť zhodnotená a bola financovaná jedným zo spoluvlastníkov v danom prípade žalobcom s uvedením vecného obsahu obdobia, výšky finančnej čiastky a listinného dôkazu k jednotlivým položkám, pričom ceny sú uvádzané v slovenských korunách. Zo záveru posudku vyplynulo, že z rekapitulácie všeobecnej hodnoty znaleckého posudku č. 31/2012 (opäť má byť správne 2011) je celková všeobecná hodnota rodinného domu súpisné číslo XXX hospodárskej budovy, studne, vodovodné prípojky, kanalizačné prípojky, elektrické prípojky NN, prípojky zemného plynu a parciel č. XXX a XXX ku dňu 26. 07. 2011, 88 900,-- €.

7. Po zapracovaní do výpočtu položiek, ktorými boli pôvodné stavby rodinného domu a hospodárskej budovy dokončené a obnovené vkladom I.. D. B. je celková všeobecná hodnota domu ku dňu 26. 07. 2011 96 400,-- €. Zo záveru tohto posudku potom ďalej vyplynulo, že rozdiel medzi uvedenými hodnotami sa rovná trhovej hodnote investície vlozenej do stavby žalobcom, to znamená $96\,400,-- \text{ €} - 88\,900,-- \text{ €} = 7\,500,-- \text{ €}$. Keďže skutočná kúpna cena nehnuteľnosti bola 82 985,-- € potom cena investície vložená do stavby je $7\,500 / 88\,900 \times 82\,985 = 7\,098,-- \text{ €}$. Zo záveru posudku ďalej vyplynulo, že skutočná kúpna cena nehnuteľností bola 82 985,-- € a potom cena nehnuteľností bez investície vlozenej do stavby žalobcom je $82\,985 - 7\,098 = 75\,984,02 \text{ €}$. Keďže podiel druhého spoluvlastníka XXB. na kúpnej cene teda v hodnote s investíciou je $82\,985 / 12 \times 5 = 34\,577,08 \text{ €}$ a podiel druhého spoluvlastníka T. B. na kúpnej cene bez hodnoty s investíciou je $75\,984,02 / 12 \times 5 = 31\,660,01 \text{ €}$. Potom rozdiel medzi cenou spoluvlastníckeho podielu T. B. vo výške 5/12 z celku pred nevyhnutnou investíciou a po jej vynaložení je $34\,577,08 - 31\,660,01 = 2\,917,07 \text{ €}$.

8. Žalobca taktiež v konaní predložil znalecký posudok č. 31/2011 spracovaný I.. I. Y. dňa 26. 07. 2011. V danom prípade sa jednalo o znalecký posudok, ktorý bol predmetom porovnania stavu nehnuteľností a vložených investícií v rozsahu tam popísanému k posudku tak, ako ho spracoval I.. Q.. Z uvedeného znaleckého posudku potom vyplynulo, že všeobecná hodnota stavby predstavuje 62 595,73 € a všeobecná hodnota pozemkov sumu 26 298,85 €. Spolu všeobecná hodnota nehnuteľností predstavovala 88 900,-- €. V danom prípade sa jednalo o znalecký posudok, ktorý bol vyhotovený za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty rodinného domu číslo súpisné XXX v kat. úz. P. A. spolu s pozemkami a stavbami, evidované na LV č. XXX pre kat. úz. P. A. pre účely zriadenia záložného práva tak, ako bol zadaný manželom nadobúdateľky na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22. 09. 2011.

9. Žalobca tvrdil, že žalovaný získal na základe preukázateľného zhodnotenia jeho spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach, ktoré výlučne investoval žalobca majetkový prospech, keďže tieto investície boli vykonané za účelom nevyhnutnej opravy alebo údržby a nie z titulu bežnej opravy a údržby objektu. Žalovaný uvádzal, že všetky položky, ktoré sú uvádzané v súpise prác, sú len prácami udržiavacími v zmysle § 139b ods.15 zákona č. 50/1976 Zb. a sú teda drobnými opravami a bežnou údržbou, ktoré nehnuteľnosti nezhodnocujú, ale slúžia len na jej udržanie pôvodného stavu.

10. Súd prvej inštancie v konaní vypočul ako svedka I.. L. Q., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že spracoval posudok č. 1/2013, ktorý nemá formu znaleckého posudku, avšak na záveroch, ktoré sú v ňom uvedené zotráva. Uviedol, že náklady, ktoré do tejto nehnuteľnosti investoval žalobca sa dajú rozdeliť do dvoch skupín a to 1. jednalo sa o dokončovacie práce niektorých vecí, ktoré boli začaté, avšak dokončené neboli a 2. časti sa jednalo o skupinu opráv vecí, ktoré boli v havarijnom stave. Tieto dve skupiny prác bolo potrebné dokončiť, aby bol zachovaný účel nehnuteľností, teda možnosť bývania v nej. Uviedol, že pri vyhotovení tohto posudku mal k dispozícii všetky doklady, ktoré potom sumarizoval v rámci tabuľky, ktorá sa nachádza ako súčasť tohto posudku. Uviedol, že položky tak ako sú jednotlivé uvádzané označené ako číslo 1 a 43 preukazujú, že došlo k zhodnoteniu tejto nehnuteľnosti, teda hodnota sa navýšila, pretože stavebné konštrukcie sa buď dorobili resp. opravili alebo sa vymenili. Jednalo sa teda z jeho pohľadu o nevyhnutné náklady, ktoré bolo potrebné do tejto investície vložiť. Zároveň sa svedok vyjadril v tom zmysle, že nevie deklarovat' alebo potvrdiť, že v skutočnosti jednotlivé položky tak, ako boli zachytené v tomto sumári, boli teda reálne v tom zmysle, že by boli vložené aj v skutočnosti do tejto nehnuteľnosti. Uviedol, že nehnuteľnosť nevidel a nebol pri zabudovaní týchto jednotlivých prvkov do stavby. Uviedol, že by musel vykonávať funkciu ako stavebný dozor, musel by mať k dispozícii faktúry prípadne ďalšiu fotodokumentáciu, ktorá sa týka skrytých konštrukcií, aby mohol potvrdiť skutočnosti, že tieto práce a takýto stavebný materiál boli skutočne do takejto stavby vložené.

11. K predloženým listinným dôkazom žalovaný uvádzal, že tieto nepreukazujú tú skutočnosť, že by sa jednalo o investície, ktoré sú vložené do uvedenej nehnuteľnosti, či došlo k reálnemu vykonaniu týchto stavebných prác a či sa nehnuteľnosť zhodnotila resp. znehodnotila postupom žalobcu pri ich prípadnej investícii. Táto skutočnosť taktiež vyplýva z výsluchu svedka I.. Q., ktorý takýto názor žalovaného potvrdil v tom zmysle, že svedok sa vyjadril, že nevie reálne povedať, či práce boli v skutočnosti na tejto nehnuteľnosti aj vykonané a zakúpený stavebný materiál bol aj do stavby inštalovaný. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil v rámci konania znalecký posudok č. 36/2015 zo dňa 02. 12. 2015 tak, ako ho spracoval I.. I. N., ktorý bol spracovaný za účelom vykonania rozboru nákladov vynaložených na predpokladané dodatočné zhodnotenie rodinného domu a hospodárskej budovy stojacich na parcele č. XX v kat. úz. P. A.. Úlohou znalca v tomto znaleckom posudku tak ako ho predložil žalovaný bolo posúdiť oprávnenosť predložených dokladov, ktoré sa mali podieľať na zvýšení všeobecnej hodnoty rodinného domu a hospodárskej budovy. Z tohto posudku potom vyplynul záver, že I.. L. Q. spracoval rozbor položiek, ktoré boli predložené žalobcom a následne ich prirátal k hodnote, ktorá vyšla podľa spracovania v uvedenej vyhláske a bola zvýšená o niektoré položky, ktoré boli predložené. Jednalo sa o posudok č. 1/2013. Záver tohto posudku potom uvádza, že predložené hodnoty za vykonané práce sú za práce, ktoré vystihujú len časť opráv a údržby. Zastavaná plocha a obostavaný priestor na nehnuteľnostiach sa nemenil a nedošlo ani k modernizácii a rekonštrukcii nehnuteľnosti, a preto nemohlo prísť ani k zhodnoteniu tejto nehnuteľnosti. Uvedené práce ak boli vykonané, boli len udržiavacími prácami, ktoré len zvyšujú prevádzkové náklady, avšak nezvyšujú hodnotu nehnuteľností. Z akého dôvodu boli menené stavebné prvky pri využitom opotrebení len 50 % nie je známe. Rozhodujúcim bodom vyriešenia sporu je aj určenie, kto mechanickým spôsobom poškodil technologické rozvody v nehnuteľnosti. Hodnoty udávané na opravu hospodárskej budovy sa nepriznávajú, nakoľko budova bola a je naďalej v havarijnom stave a je neopraviteľná. Záverom znalec poznamenal, že trvá na posudkoch tak, ako boli spracované, teda posudok č. 11/2009, ktoré spracoval pre potreby dedičského konania a pre potreby zhodnotenia stavebného stavu nehnuteľností, teda aj posudok č. 15/1998. Tieto posudky boli spracované až po prevedení ohliadky stavby a poškodené časti boli zdokumentované v posudku č. 11/2009.

12. Prvostupňový súd vec právne posúdil podľa § 131 os. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), podľa § 137 ods. 1 OZ, a podľa § 139 OZ.

13. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v P. A. na U. ulici č. XX, ktoré boli zapísané pre kat. úz. P. A. na LV č. XXX ako stavba - rodinný dom so súpisným číslom XXX, stojaci na parcele registra „C“ KN č. XXX, pozemok parcely registra „C“ KN č. XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 484 m² a pozemok parcely registra „C“ KN č. XXX - záhrady o výmere 409 m². Strany sporu boli k uvedenej nehnuteľnosti v spoluvlastníckom režime a to tak, že žalobca bol spoluvlastníckom vo veľkosti podielu 7/12 k celku a žalovaný bol podielovým vlastníkom vo veľkosti podielu 5/12 k celku. K zániku tohto spoluvlastníctva došlo prevodom vlastníckeho práva oboch spoluvlastníkov na tretiu osobu na základe kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá dňa 22. 09. 2011.

14. Prvostupňový súd konštatoval, že žalobca sa v konaní domáhal zaplata sumy 2 917,07 €, ktorá mala predstavovať hodnotu rozdielu spoluvlastníckeho podielu žalovaného v súvislosti s vynaloženými investíciami žalobcu do tejto nehnuteľnosti. Teda žalobca tvrdil, že do uvedenej nehnuteľnosti investoval finančné prostriedky, kedy došlo zhodnoteniu spoluvlastníckeho podielu žalovaného, pričom za základ žalovanej sumy bol posudok spracovaný I.. L. Q.. Žalobca teda tvrdil, že investíciami, ktoré vynaložil do spoločnej nehnuteľnosti došlo teda k zhodnoteniu tejto nehnuteľnosti a zhodnoteniu spoluvlastníckych podielov podielových spoluvlastníkov na tejto nehnuteľnosti. Vyčíslenie takejto hodnoty teda vyplýva z posudku spracovaného I.. L. Q. označeným ako 01/2013 zo dňa 07. 01. 2013. Ten postupoval vo vydanom posudku tak, že podkladom na spracovanie takéhoto posudku bol znalecký posudok č. 31/2011 spracovaný znalcom I.. I. Y. v júli roku 2011. Tento znalecký posudok stanovoval všeobecnú hodnotu rodinného domu súpisné číslo XXX v kat. úz. P. A. spolu s pozemkami a stavbami evidovanými na LV č. XXX pre kat. úz. P. A., pričom hodnota stavieb z tohto znaleckého posudku bola ku dňu 26. 07. 2011 vo výške 62 595,73 € a cena pozemkov vo výške 26 298,85 €, spolu teda 88 900,-- €. Ďalším podkladom pre spracovanie posudku I.. L. Q. bol súpis investícií, ktoré mal žalobca do uvedenej nehnuteľnosti vložiť za obdobie rokov od 1985 do roku 2008. I.. L. Q. v tomto svojom posudku teda spracoval a ohodnotil hodnotu nehnuteľností a to stavieb na sumu 70 069,-- € a cenu pozemkov na sumu 26 298,85 € a to ku dňu podania takéhoto posudku t. j. k 28. 02. 2013. Celková hodnota potom predstavovala sumu 96 400,-- € za uvedené nehnuteľnosti a pozemky.

15. Z posudku I.. Q. pre prvostupňový súd vyplynulo, že rozdielom medzi všeobecnou hodnotou tak ako bola zistená v znaleckom posudku č. 31/2011, t. j. suma 88 900,-- € a zapracovaním položiek investícií, ktoré mal do nehnuteľnosti vložiť žalobca, bola zistená táto všeobecná hodnota na sumu 96 400,-- €. Rozdiel potom predstavoval sumu 7 500,-- €. Keďže skutočná kúpna cena predstavovala 82 985,-- €, cena investícií vložená do tejto stavby predstavovala sumu 7 098,-- €. Výpočtom spoluvlastníckeho podielu žalovaného potom došiel k rozdielu medzi cenou spoluvlastníckeho podielu pred nevyhnutnou investíciou a po jej vynaložení na sumu 2 917,07 €.

16. Napriek tomu, že žalobca sa nedomáhal zaplata nákladov, o ktorých tvrdil, že vynaložil z dôvodov toho, že boli nevyhnutné, prvostupňový súd uviedol, že je potrebné rozlišovať medzi nákladmi na nutnú opravu a údržbu vecí a nákladmi na opravu a údržbu vecí, ktoré neboli nevyhnutné. Taktiež je potrebné rozlišovať medzi nákladmi v bežných záležitostiach a v ostatných záležitostiach resp. medzi nákladmi, s ktorými spoluvlastníci vyslovili súhlas alebo boli vykonané niektorým zo spoluvlastníkov a teda vynaložené aj bez takéhoto súhlasu. S prihliadnutím k takémuto rozdeleniu potom pôjde buď o majetkové právo investujúceho spoluvlastníka uplatňované voči druhému spoluvlastníkovi, ktoré sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pre ktorej počiatok je rozhodujúca doba vynaloženia nákladov na opravu a údržbu alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré môže uplatňovať investujúci spoluvlastník už za trvania spoluvlastníckeho vzťahu, avšak toto sa premlčuje v dobe podľa ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka. Tak isto sa môže jednať o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zhodnotenia podielu druhého spoluvlastníka a v súvislosti so zánikom podielového spoluvlastníctva, ktoré sa premlčí v dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 Občianskeho zákonníka od zániku tohto spoluvlastníctva.

17. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade podľa tvrdenia žalobcu sa mala jednať o nevyhnutné náklady, je potrebné rozlišovať medzi bežnými nákladmi, kde bol udelený súhlas, resp. aj pri absencii takéhoto súhlasu sa môže takýto spoluvlastník domáhať pomerných nákladov od ostatných spoluvlastníkov už za trvania spoluvlastníctva. V danom prípade však sa nejedná o bezdôvodné obohatenie, ale majetkové právo investujúceho spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. V prípade, že by tieto nevyhnutné náklady neboli bežné a daný súhlas tu absentuje, môže sa domáhať

takéhoto nároku už za trvania spoluvlastníckeho vzťahu, kedy sa jedná o vydanie bezdôvodného obohatenia.

18. V danom prípade však žalobca tvrdil, že investoval finančné prostriedky do predmetnej nehnuteľnosti z titulu nevyhnutných nákladov, ktoré mali zabrániť vzniku ďalších škôd, avšak žalobným návrhom sa takéhoto nároku nedomáhal a žalobou sa domáhal zaplatenia hodnoty rozdielu spoluvlastníckeho podielu žalovaného v súvislosti s vynaloženými investíciami. Preto predmetom dokazovania nebola výška takýchto nákladov, o ktorých žalovaný tvrdil, že boli nevyhnutné resp. predmetom dokazovania takéto náklady boli len v súvislosti so závermi tak ako vyplynuli zo znaleckého posudku č. 31/2011 a posudku spracovaného I.. L. Q.. Napriek tomu, že žalobca v konaní preukazoval výšku takýchto nákladov listinnými dôkazmi a to najmä pokladničnými dokladmi o zakúpení stavebného materiálu resp. stavebnými prácami, súd v konaní nemal túto skutočnosť jednoznačným spôsobom za preukázanú, že takéto náklady boli v skutočnosti aj do uvedenej nehnuteľnosti v celom tvrdenom rozsahu investované. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že hodnota takýchto nákladov a investícií zo strany žalobcu sa v priebehu konania čo do rozsahu líšila v tom zmysle, že suma takejto investície bola v priebehu konania niekoľkokrát menená tak, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania a predložených listinných dôkazov zo strany žalobcu.

19. Prvostupňový súd uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdil, že investoval finančné prostriedky v priebehu rokov 1985 až 2008, tak tieto finančné prostriedky sa premietli do hodnoty nehnuteľností tak, ako táto vyplynulo zo znaleckého posudku č. 31/2011 a preto považoval za nesprávnu metodiku, na základe ktorej si svoj uplatňovaný žalobný návrh žalobca uplatňoval tak, že k takejto hodnote potom boli ako keby opätovne pričítané investície, ktoré vložil do uvedenej nehnuteľnosti žalobca tak, ako to vyplynulo z posudku I.. L. Q.. Tieto investície však už boli zahrnuté v hodnote týchto nehnuteľností v znaleckom posudku I.. Y. spracovaného v roku 2011 a to s poukazom na to, že tieto investície žalobca mal vložiť v priebehu rokov 1985 až 2008. Navýšenie hodnoty o vložené investície tak, ako to spracoval vo svojom posudku I.. L. Q. prvostupňový súd považoval za nesprávne a preto žalobnému návrhu z tohto dôvodu vyhovieť nebolo možné.

20. Tento svoj záver súd prvej inštancie odvodil z toho, že v danom prípade sa nejedná teda o spor o náhradu nevyhnutných nákladov ani o náhradu bežných nákladov, ale o zhodnotenie spoluvlastníckeho podielu, pričom takáto výška zhodnotenia podľa tvrdenia žalobcu sa odvíja od posudku I.. L. Q., ktorý v takomto svojom posudku k hodnote nehnuteľnosti, do ktorej už takéto investície zahrnuté boli a vyplynuli z hodnoty tak ako ju zistil vo svojom znaleckom posudku I.. Y., opätovne finančné prostriedky, ktoré mal do tejto nehnuteľnosti žalobca investovať.

21. Na záver súd prvej inštancie uviedol, že by považoval za správny postup pri stanovení zhodnotenia výšky spoluvlastníckeho podielu tak, že by žalobca v konaní preukázal výšku takýchto nákladov a výšku zhodnotenia spoluvlastníckeho podielu, o ktorý sa tento u žalovaného zvýšil, že by v konaní preukázal rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti v časti, kedy k jeho investíciám do takejto nehnuteľnosti došlo, teda v roku 1985 a hodnotou takejto nehnuteľnosti resp. spoluvlastníckeho podielu žalovaného v roku 2011, kedy spoluvlastnícky režim prevodom spoluvlastníctva na tretiu osobu zanikol. Teda podľa názoru prvostupňového súdu nie je možné pri zvolenej metodike výpočtu zhodnotenia spoluvlastníckeho podielu žalovaného tak ako to tvrdil žalobca v konaní vychádzať z toho, že v roku 2011 bola stanovená hodnota týchto nehnuteľností, pričom k investíciám došlo v priebehu rokov 1985 až 2008 a teda tieto investície boli už do takejto hodnoty zapracované a následne k takejto hodnote nehnuteľnosti ďalej opätovne druhýkrát pripočítať tvrdené investície zo strany žalobcu a takýmto spôsobom zisťovať zhodnotenie spoluvlastníckeho podielu žalovaného.

22. Takýto postup súd prvej inštancie považoval za nesprávny a tvrdenia žalobcu v rámci uvedeného konania za nepreukázané, a preto žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

23. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v plnom rozsahu úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania. Zároveň súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu z dôvodu, že v konaní vznikli trovy štátu ešte za predchádzajúcej právnej úpravy upravujúce procesné právo (Občiansky súdny poriadok).

24. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Domáhal sa zrušenia odvolaním napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že za trvania podielového spoluvlastníctva so žalovaným on ako väčšinový podielový spoluvlastník vynaložil do spoločných nehnuteľností, najmä do rodinného domu v období rokov 1985 až 2008 viaceré investície, ktoré boli vykonané bez súhlasu žalovaného, čo žalovaný, okrem iného, sám potvrdil. Keďže náklady boli vynaložené bez súhlasu žalovaného ako podielového spoluvlastníka, žalobca má za to, že mu vzniklo právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovanému ako neinvestujúcemu podielovému spoluvlastníkovi vzniklo zhodnotením jeho podielu. Žalovaný sa v konaní najmä bránil tým, že spochybnil charakter vložených investícií a všetky vykonané práce považoval za udržiavacie, pričom popieral akékoľvek zhodnotenie spoločných nehnuteľností vynaloženými investíciami, navyiac absurdne uvádzal, že v dôsledku vložených investícií malo dôjsť dokonca k znehodnoteniu spoločných nehnuteľností. Žalovaný v konaní predložil posudok I.. I.a č. 11/2009 spracovaný ku dňu 05. 12. 2009, ktorý ale nepojednával o rozsahu investícií, je obsahovo veľmi stručný. Žalovaný v konaní predložil aj ďalší posudok Ing. I. N. č. 36/2015 vypracovaný podľa stavu ku dňu 10. 12. 2015, ktorý však hodnotí stav spoločných nehnuteľností viac ako 4 roky po ich predaji a najmä po vykonaných stavebných úpravách, ktoré nový vlastník spoločných nehnuteľností vykonal za účelom prispôsobenia spoločných nehnuteľností podnikateľskému zámeru, na ktorý ich kúpil. Navyiac I.. N. v predmetnom posudku posudzuje aj právne otázky, ktorých hodnotenie mu neprislúcha. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navyiac, boli porušené práva žalobcu na spravodlivý proces tým, že mu nebolo umožnené uplatniť ďalšie prostriedky procesnej obrany a procesného útoku. Žalobca má tiež za to, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa zákonné požiadavky v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, nakoľko úplne abstrahuje od toho, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku vôbec nevysvetlil ako vyhodnotil vykonané výsluchy svedkov. Spolu boli vypočutí štyria svedkovia, o ktorých sa v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie vôbec nezmieňuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku vôbec nevysvetlil ako vyhodnotil predložené listiny napr. čestné vyhlásenie p. M. R.. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku vôbec nevysvetlil prečo nepripustil výsluchy ďalších svedkov navrhnutých žalobcom. Odôvodnenie rozsudku považuje žalobca aj z týchto dôvodov za absolútne nepresvedčivé, nedostatočne, nereflektujúce vykonané dokazovanie, čím je porušované žalobcovo právo na spravodlivý proces.

25. Pokiaľ súd prvej inštancie v bode 15 odôvodnenia rozsudku poukazuje na dohodu z 01. 06. 1976, k tomuto žalobca považoval za potrebné pripomenúť, že táto dohoda nebola uzatvorená medzi stranami sporu, ale medzi žalobcom a nebohrou matkou a okrem iného predmet tejto dohody nesúvisí bezprostredne s nárokom uplatneným žalobou. Navyiac žalovaný žalobcovi písomným podaním zo dňa 14. 08. 2007 oznámil, že odstúpil od predmetnej dohody, ako aj od všetkých zmlúv ak boli nejaké medzi nimi právoplatne uzavreté. Z tohto dôvodu žalobca považuje uvedené konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalobca bol povinný znášať náklady spočívajúce v oprave resp. údržbe tejto nehnuteľnosti, za nesprávne.

26. Pokiaľ súd prvej inštancie vyhodnocuje výpoveď svedka I.. Q. v (bodoch 22. a 23. odôvodnenia rozsudku v neprospech žalobcu, žalobca má za to, že sa jedná o časti výpovede svedka vyťahnuté z kontextu. Osoba svedka I.. L. Q. j osoba odborne spôsobilá v odvetví stavebníctva a tiež je znalec zapísaný v zozname znalcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR pre odbor. Vierohodnosti tohto svedka, ako aj jeho posudku taktiež nasvedčuje skutočnosť, že sám I.. L. Q. pri svojej výpovedi na pojednávaní dňa 21. 04. 2015 potvrdil, že tak osobu žalobcu, ako aj osobu žalovaného vôbec nepozná a videl ich na pojednávaní prvýkrát.

27. Súd prvej inštancie v bodoch 35. až 38. odôvodnia rozsudku a následne čiastočne v bode 42 odôvodnenia rozsudku zmätočne a nesprávne vyhodnocuje správnosť žalobcovho postupu pri uplatňovaní žaloby, s čím nemožno súhlasiť. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ešte z roku 1982 (NS ČSSR, rozsudok 3Cz 29/79-R37/1982), ak niektorý spoluvlastník vynaložil náklady na nevyhnutnú opravu alebo úpravu domu (teda nešlo o záležitosť bežnej opravy alebo údržby) bez súhlasu alebo proti vôli ostatných spoluvlastníkov, zo žiadneho zákonného ustanovenia nemožno vyvodiť povinnosť ostatných spoluvlastníkov znášať za trvania spoluvlastníckeho vzťahu pomernú úhradu týchto nákladov - nárok na náhradu týchto nákladov v takomto prípade investujúcemu spoluvlastníkovi nevzniká, ale

má právo domáhať sa vydania neoprávneného majetkového prospechu vo výške zhodnotenia podielov ostatných spoluvlastníkov v súvislosti so zánikom podielového spolu vlastníctva.

28. Súd prvej inštancie považoval za nepreukázaný čiastočne charakter vynaložených nákladov tzn. že sa jednalo o nevyhnutné náklady a nie bežnú údržbu a opravy, ale najmä výšku vynaložených nákladov (bod 39. odôvodnenia rozsudku). Náklady, ktoré žalobca vynaložil do spoločných nehnuteľností, žalobca považuje za nevyhnutné opravy a údržbu. Uvedené potvrdil okrem iného aj svedok I.. L. Q. pri výsluchu na pojednávaní dňa 21. 04. 2015. Žalobca v podanom odvolaní tiež uviedol, že sa v konaní nedomáhal od žalovaného zaplataenia alikvotnej čiastky nákladov, preto má za to, že v konaní nebolo jeho dôkaznou povinnosťou preukázať konkrétnu výšku vynaložených nákladov, ale najmä vecný rozsah investícií a jej zabudovania, teda vloženia do spoločných nehnuteľností. Pokiaľ ide o vecný rozsah vloženej investície, žalobca má za to, že bol preukázaný okrem iného z popisu stavebnotechnického stavu spoločných nehnuteľností podľa znaleckého posudku I.. I. Y. č. 31/2011, kde sa presne uvádza popis jednotlivých konštrukcií stavby na základe miestnej obhliadky predmetu posudzovania. I. povedané, ak I.. I. Y. vo svojom znaleckom posudku č. 31/2011 skonštatoval, že na spoločných nehnuteľnostiach - konkrétne na rodinnom dome bola napr. vymenená strešná krytina a odkvapový systém, nemožno mať pochybnosti o vložení takejto investície do predmetných nehnuteľností. Vecný charakter vloženej investície a jej zabudovanie preukazuje najmä rozdielový stav stavebnotechnického popisu v odbornom posudku I.. I. N. č. 15/98 a znaleckom posudku I.. I. Y. č. 31/2011, z ktorých možno subsumovať, že stav spoločných nehnuteľností ku dňu 22. 03. 1998 (deň rozhodujúci na zistenie stavebnotechnického stavu podľa odborného posudku I.. N. č. 15/98) nie je totožný so stavom spoločných nehnuteľností ku dňu 14. 07. 2011 (deň rozhodujúci na zistenie stavebnotechnického stavu podľa znaleckého posudku I.. Y. č. 31/2011). Z uvedeného je zrejme, že investícia do spoločných nehnuteľností v tvrdenom rozsahu vložená bola, a teda k zhodnoteniu spoločných nehnuteľností preukázateľne došlo. Skutočnosť, kto realizoval a financoval takúto investíciu nesporne vyplýva okrem iného aj z výpovedi 4 svedkov.

29. Žalobca tiež nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie v bode 39. odôvodnenia rozsudku. Hodnota vynaložených nákladov bola len upresňovaná s tým, že v konečnom dôsledku boli rozdiely v jednotlivých položkách minimálne. Trhová hodnota investície v rozsahu vypočítanom I.. L. Q. vo výške 7 500 € nebola v konaní vôbec menená. Pokiaľ súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie žaloby aj tým, že metodiku výpočtu rozdielu zhodnotenia podielu žalovaného v posudku I.. Q. považoval za nesprávnu, žalobca má za to, že súd vyhodnotil tento dôkaz nesprávne a najmä nedostatočne vyhodnotil záver posudku I.. L. Q. zjednodušeným konštatovaním, že k hodnote nehnuteľnosti určenej v znaleckom posudku I.. I. Y. č. 31/2011 bola opätovne pripočítaná investícia, ktorú vložil do uvedenej nehnuteľnosti žalobca. Súd prvej inštancie zo záveru posudku I.. Q. vyňal úvodnú časť záveru posudku bez akejkoľvek logickej nadväznosti na vyčíslenie, ktoré je obsahom ďalšej časti záveru predmetného posudku. Žalobca poukázal na ďalšiu časť záveru posudku I.. L. Q., kde je úplne jednoznačne vyčíslené, že vložené investície sa premietli do zhodnotenia nehnuteľností. Bez vynaloženia týchto nákladov by cena spoločných nehnuteľností bola nižšia o sumu 7 000,98 €.

30. Žalobca má za to, že spôsob, akým I.. Q. vo svojom posudku vyčísľil rozdiel medzi cenou spoluvlastníckeho podielu pred investíciou a po jej vynaložení, dostatočne vysvetlil v posudkovej časti posudku, najmä v časti III. Záver. Argumentácia súdu prvej inštancie, ktorou okrem iného založil zamietnutie žaloby, spochybňuje zvolenú metodiku použitú v posudku I.. L. Q. tým, že sa odvoláva len na prvú časť analytického - matematického prepočtu v závere posudku, ale nedostatočne, resp. vôbec sa nezaoberá ďalšou časťou záveru posudku, kde I.. Q. stanovil hodnotu rozdielu zhodnotenia podielu žalovaného po zohľadnení skutočnej kúpnej ceny.

31. Jedným zo základných atribútov presvedčivosti rozsudku a stability súdneho rozhodnutia je okrem iného aj náležité vysporiadanie sa súdu s podstatnými tvrdeniami strán sporu a s dôkazmi, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s dôkazmi získanými z výsluchu viacerých svedkov, z dôkazov získaných z listín a odborných posudkov, resp. súkromných znaleckých posudkov. Tieto nedostatočne - niektoré dokonca vôbec nevyhodnotil; nevykonal navrhnuté dôkazy, ktoré boli spôsobilé priniesť relevantné skutkové zistenia. Presvedčivo neodôvodnil svoje rozhodnutie a starostlivo neprihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Súd považoval za nepreukázané žalobcom vložené náklady do spoločných nehnuteľností, hoci tieto jednoznačne vyplývajú najmä z obsahu znaleckého posudku v časti II. Posudok I.. I. Y. č. 31/2011, kde je podrobný stavebnotechnický popis nehnuteľností ku dňu ich predaja tretej osobe.

32. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Zároveň si žalovaný uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

33. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že žalobca, podľa jeho názoru, neuplatnil prostriedky procesného útoku a procesnej obrany tak, aby tieto preukázali jeho tvrdenia. Práve naopak, zahltil spis niekoľkými písomnými elaborátmi a listinami nesúvisiacimi s vecou, ktorými sa snažil preukázať svoje tvrdenia. Taktiež nemožno opomenúť tú skutočnosť, že žalobca počas konania niekoľkokrát menil súpisy prác, ktoré mali byť údajne vykonané. Nič však nemení na jej skutočnosti vyjadrenej znalcom I.. N., že vykonané práce boli udržiavacími, ktoré nijakým spôsobom nezvýšili hodnotu nehnuteľnosti. Ba práve naopak, vznikla tu otázka, vyjadrená znalcom, či nedošlo k znehodnoteniu samotnej nehnuteľnosti neodborným zásahom žalobcu do nehnuteľnosti, nakoľko došlo v čase, kedy žalovaný nemal od nehnuteľnosti kľúče, čo žalobca potvrdil, k mechanickému poškodeniu technologických rozvodov nehnuteľnosti. V tomto smere poukázal žalovaný na znalecký posudok Ing. I. N. č. 36/2015 zo dňa 02. 12. 2015. Tento vo svojom posudku jednoznačne vyjadril, že práce, ktoré boli vykonané bratom žalovaného - žalobcom, boli len udržiavacie práce, ktoré

34. len zvyšujú prevádzkové náklady, ale nezvyšujú hodnotu nehnuteľnosti. Preto má žalovaný za to, že nezávislým znalcom bola prejednaná podstatná otázka, ktorá je predmetom konania.

35. Pokiaľ žalobca poukazuje na posudok I.. Q., k tomuto žalovaný uviedol, že tak, ako znalec uviedol na pojednávaní, tento urobil bez ohliadky stavby, kde do svojho odborného vyjadrenia zapracovával práce v zmysle popisu, ktorý mu predložil žalobca. I.. Q. sám na pojednávaní uviedol, že nikdy neoveroval, či predložený súpis žalobcom sedí s reálne vykonanými prácami. Napokon to, že išlo o udržiavacie a nepovolené práce, uvádza vo svojom stanovisku aj Obvodný úrad v Banskej Bystrici zo dňa 08. 08. 2011, ktorý je založený v predmetnom súdnom spise.

36. Na vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu reagoval žalobca replikou, v ktorej uviedol, že vecný rozsah investícií vložených do nehnuteľností tvoriaci predmet sporu, v konaní na súde prvej inštancie preukázal najmä listinnými dôkazmi, znaleckými posudkami a výpoveďami svedkov. K tvrdeniu žalovaného, že nemožno opomenúť tú skutočnosť, že žalobca počas celého konania niekoľkokrát menil súpis prác, ktoré mali byť údajne vykonané, žalobca v replike uviedol, že z jeho strany počas konania na súde prvej inštancie bola hodnota vynaložených nákladov len precizovaná - špecifikovaná s tým, že de facto boli rozdiely v jednotlivých položkách, vzhľadom na dodatočne špecifikovanú výšku celkových vložených nákladov, zanedbateľné. Žalobca v replike tiež uviedol, že žalovaný počas celého konania na súde prvej inštancie a obdobne aj vo svojom vyjadrení sa opiera o závery vyslovené znalcom I.. I. N. obsiahnuté v odbornom posudku č. 11/2009 podľa stavu ku dňu 05. 12. 2009 a znaleckom posudku č. 36/2015 spracovaného podľa stavu ku dňu 10. 12. 2015. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že obidva posudky do konania predložil žalovaný, a zároveň samotný I.. N. bol a je osobou, s ktorou sa žalovaný dobre pozná. K odbornému posudku I.. N. č. 11/2009 žalobca uviedol, že tento je obsahovo veľmi stručný a úplne abstrahuje od špecifikácie rozsahu vynaložených investícií do spoločných nehnuteľností a riadneho popisu stavebnotechnického stavu nehnuteľností, čo je podľa žalobcu v rozpore s vyhláškou MS SR č. 492/2004 Z. z. a vyhláškou č. 490/2004 Z. z. - Osnova znaleckého posudku pre odbor stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností. Znalec sa nesporne vyjadril, okrem iného, k právnym otázkam, čo mu ako osobe odborne znalejšej (vo svojom odbore) však neprináleží. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení konštatuje, že znalec I.. Q. ako svedok na pojednávaní uviedol, že posudok urobil bez ohliadky stavby, kde do svojho odborného vyjadrenia zapracoval práce v zmysle popisu, ktoré mu predložil žalobca, žalobca uviedol, že predmetné vyjadrenie žalovaného považuje za účelové a úmyselne bez ďalšieho bližšieho objasnenia vytrhnuté z kontextu výpovede znalca I.. L. Q., uskutočnenej na pojednávaní pred súdom prvej inštancie. I.. L. Q. čerpal (pokiaľ ide o vecný rozsah vloženéj investície) z popisu stavebnotechnického stavu spoločných nehnuteľností podľa znaleckého posudku I.. I. Y. č. 31/2011. V znaleckom posudku I.. I. Y. explicitne uviedol popis jednotlivých konštrukcií stavby na základe uskutočnenej obhliadky stavby na mieste samom ku dňu 14. 07. 2011, ktorý bezprostredne predchádzal zániku podielového spoluvlastníctva strán sporu. I.. I. Y. vo svojom znaleckom posudku č. 31/2011 uviedol odborný záver a zistenie, že na spoločných nehnuteľnostiach - konkrétne na rodinnom dome, bola napr. vymenená strešná krytina a odkvapový systém, nemožno mať pochybnosti o vložení takejto investície do predmetných nehnuteľností.

37. Na repliku žalobcu reagoval žalovaný duplikou, v ktorej uviedol, že vyjadrenia žalobcu, ako aj všetky jeho prednesy, považuje za nepravdivé, s jediným cieľom prispôsobiť si situáciu vo svoj prospech. Opätovne uviedol, že všetky uvedené práce podľa súpisu prác, ktoré predložil žalobca, sú len udržiavacími prácami s poukazom aj na Stavebný zákon č. 50/1976 Zb. V tomto smere dal do pozornosti znalecký posudok I.. N., ktorý ako jediný znalec vykonal ohliadku predmetnej nehnuteľnosti. Čo sa týka samotného I.. Q., tento uviedol, že jeho posudok je len odborným vyjadrením. Ohliadku nehnuteľnosti nikdy nevykonal, pracoval výlučne s dokladmi, ktoré mu dal žalobca. Nikdy znalec neoveroval, či práce, o ktorých tvrdí žalobca, boli reálne zrealizované s odbornou starostlivosťou. Tak isto I.. Q. na samotnom pojednávaní nevysvetlil, prečo zmenil a upravil predložený súpis prác, ktorý mu predložil žalobca. Žalovaný tiež uviedol, že I.. Y. vo svojom znaleckom posudku 31/2011 na str. 9 ohodnotil technický stav rodinného domu na 39 % a následne I.. Q. bez ohliadky stavby vo svojom posudku č. 1/2013 na str. 9 ohodnotil technický stav rodinného domu na 48,57 %. Tým sa všeobecná hodnota rodinného domu zvýšila nie reálne prevedenými prácami, ale svojvoľnou manipuláciou, čím sa navýšila hodnota domu o 13 053.82 €, pričom žalovaný podotkol, že to bolo urobené znalcom, ktorý nehnuteľnosť nikdy nevidel.

38. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 CSP, preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 3808 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

39. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

40. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

41. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

42. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal.

43. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu uvedené v odvolaní.

44. V súdnej veci žalobca tvrdil, že investoval finančné prostriedky do predmetnej nehnuteľnosti z titulu nevyhnutných nákladov, ktoré mali zabrániť vzniku ďalších škôd, avšak žalobným návrhom sa takéhoto nároku nedomáhal a žalobou sa domáhal zaplataenia hodnoty rozdielu spoluvlastníckeho podielu žalovaného v súvislosti s vynaloženými investíciami. Žalobca tvrdil, že investoval finančné prostriedky v priebehu rokov 1985 až 2008 a tieto finančné prostriedky sa premietli do hodnoty nehnuteľností tak, ako táto podľa žalobcu vyplýva zo znaleckého posudku č. 31/2011. Žabca sa v konaní preto domáhal zaplataenia sumy 2 917,07 €, ktorá mala predstavovať hodnotu rozdielu spoluvlastníckeho podielu žalovaného v súvislosti s vynaloženými investíciami žalobcu do tejto nehnuteľnosti. Teda žalobca tvrdil, že do uvedenej nehnuteľnosti investoval finančné prostriedky, kedy došlo zhodnoteniu spoluvlastníckeho podielu žalovaného, pričom základom žalovanej sumy bol posudok spracovaný I.. L. Q..

45. Vyčíslenie takejto hodnoty teda vyplýva z posudku spracovaného Ing.XX.. označeným ako 01/2013 zo dňa 07. 01. 2013. Ing. Q. postupoval pri spracovaní posudku tak, že podkladom na spracovanie posudku bol znalecký posudok č. 31/2011 spracovaný znalcom Ing. I. Y. v júli roku 2011. Tento znalecký posudok stanovoval všeobecnú hodnotu rodinného domu súpisné číslo XXX v kat. úz. P. A. spolu s pozemkami a stavbami evidovanými na LV č. XXX pre kat. úz. P. XX, pričom hodnota stavieb z tohto

znaleckého posudku bola ku dňu 26. 07. 2011 vo výške 62 595,73 € a cena pozemkov vo výške 26 298,85 €, spolu teda 88 900,-- €. Ďalším podkladom pre spracovanie posudku I.. L. Q. bol súpis investícií, ktoré mal žalobca do uvedenej nehnuteľnosti vložiť za obdobie rokov od 1985 do roku 2008. I.. L. Q. v tomto svojom posudku teda spracoval a ohodnotil hodnotu nehnuteľností a to stavieb na sumu 70 069,-- €, keď k pôvodnej hodnote stavieb 62 595,73 € prirátal ešte 7 474,27 € ako hodnotu investícií a cenu pozemkov na sumu 26 298,85 € a to ku dňu podania takéhoto posudku t. j. k 28. 02. 2013. Celková hodnota potom predstavovala sumu 96 400,-- € za uvedené nehnuteľnosti a pozemky. I.. Q. v závere svojho posudku konkrétne uviedol, že „rozdiel medzi horeuvedenými hodnotami sa rovná trhovej hodnote investície, vloženej do stavby Ing. Romanom Kubove, t.j. 96 400,00 - 88 900,00 = 7 500,00 eur“. Keďže investície mali byť žalobcom realizované v rokoch 1985 až 2008, je potom nepochybné, že investované finančné prostriedky sa premietli do hodnoty nehnuteľností stanovenej znaleckým posudkom č. 31/2011, ktorý za základ použil I., Q. a preto bolo nesprávne opätovne pričítané investícií, ktoré vložil do uvedenej nehnuteľnosti žalobca tak, ako to vyplynulo z posudku I.. L. Q..

46. Odvolací súd podobne ako súd prvej inštancie je toho názoru, že žalobca mal v konaní preukázať výšku nákladov a výšku zhodnotenia spoluvlastníckeho podielu, o ktorý sa tento u žalovaného zvýšil, teda mal v konaní preukázať rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti v čase, pred investíciami do nehnuteľnosti, teda v roku 1985 a hodnotou takejto nehnuteľnosti resp. spoluvlastníckeho podielu žalovaného v roku 2011, kedy spoluvlastnícky režim prevodom spoluvlastníctva na tretiu osobu zanikol. Vypracovaný posudok I., Q., na základe ktorého sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy od žalovaného, však takto zhodnotenie spoluvlastníckeho podielu nevyčísľuje.

47. Pokiaľ žalobca v dovolaní namietal, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa zákonné požiadavky, odvolací súd dospel k záveru, že táto námietka nie je dôvodná. Odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

48. Ani ďalšie námietky týkajúce sa dokazovania, teda, že prvostupňový súd nevyhodnotil výpovede svedkov, taktiež, že nevysvetlil ako vyhodnotil cestné vyhlásenie p. R., nie sú dôvodné. Súd prvej inštancie jasne uviedol z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal. Ak pri rozhodovaní nevychádzal zo svedeckých výpovedí a ani z predmetného čestného vyhlásenia, nebolo potrebné sa v odôvodnení tými dôkazmi vôbec zaoberať. Ustanovenie § 220 ods. 2 CSP okrem iného upravuje aj to, že súd v odôvodnení uvedie z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil.

49. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu týkajúcim sa svedka I.. Q., znaleckých posudkov a týkajúcich sa preukázania investícií odvolací súd uvádza, že tieto nie sú spôsobilé prívodiť zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia a taktiež nie sú spôsobilé na to, aby odvolací súd na základe nich dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konania a rozhodnutie. Odvolací súd považuje v tomto smere zdôrazniť, že žalobca mal v konaní preukázať výšku nákladov a výšku zhodnotenia spoluvlastníckeho podielu, o ktorý sa tento u žalovaného zvýšil, teda mal v konaní preukázať rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti v čase, pred investíciami do nehnuteľnosti, teda v roku 1985 a hodnotou takejto nehnuteľnosti resp. spoluvlastníckeho podielu žalovaného v roku 2011, kedy spoluvlastnícky režim prevodom spoluvlastníctva na tretiu osobu zanikol. Vypracovaný posudok I., Q., na základe ktorého sa žalobca domáha zaplatenia žalovanej sumy od žalovaného, takto zhodnotenie spoluvlastníckeho podielu nevyčísľuje, preto žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovievané. Na tomto závere nič nemenia ani odvolacie námietky týkajúce sa svedka I.. Q., znaleckých posudkov a týkajúce sa preukázania investícií.

50. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil vrátane výrokov o trovách konania, ktoré boli odôvodnené plným úspechom žalovaného v spore, a ktoré žalobca ani nenapadol konkrétnymi dôvodmi.

51. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a vzniklo mu proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).